

Ἐρωτήματα χωρίς ἀπαντήσεις

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Πολύ ἐπιθυμῶ κάποιος νά μου ἐξηγήσει. Νά μου δώσει ἀπαντήσεις σέ ἐρωτήματα σχετικά μέ κάποια περιστατικά τῶν τελευταίων ἐβδομάδων. Σήμερα θά ἐπιλέξω νά ἀναφερθῶ σέ ἓνα. Θά τό ἐκθέσω ἐν συνεχεία. Θά τό ὑποβάλω σέ κοινή κρίση. Ὑστερα ἀπό μιά προκαταβολική παρατήρηση: Παίρνω ὡς δεδομένο τόν ἀπερίγραπτο ρόλο, τόν ὁποῖον παίζουν τά μαζικά μέσα ἐπικοινωνίας: τά ἰδιωτικά ἐπιτείνουν μέχρι ἀηδίας τίς δυσάρεστες ὀψεις τῆς πολιτικῆς καί κοινωνικῆς μας ζωῆς. «Πολιτική πορνογραφία»: χαρακτηρισμός τοῦ γνωστοῦ καί πάντα ἐνδιαφέροντος συγγραφέα Τάκη Θεοδωρόπουλου: «Κάθε βράδυ στό δελτίο εἰδήσεων τῶν ὀκτώ... ἐκτυλίσσεται τό πολιτικό πορνογράφημα πού ἔχει ὑποκαταστήσει τήν πολιτική ζωή ἐδῶ καί κάτι χρόνια» (Τά Νέα, 25-26 Ὀκτωβρίου).

Τό θέμα. Σέ ἐφημερίδα, ἰδιοκτησίας μιάς ἀπό τίς πλουσιότερες οἰκογένειες τῆς Ἑλλάδος, ἐδημοσιεύθηκε (18 Ὀκτωβρίου) ἔρευνα γιά τίς ἀμοιβές τῶν «golden boys» (sic): «τῶν στελεχῶν τῶν ἐλληνικῶν τραπεζῶν πού σπεύδει νά στηρίξει ἡ κυβέρνηση μέ τό σχέδιο τῶν 28 δῖς εὐρώ». «Γιά τίς "χρυσές" ἀμοιβές τῶν διοικήσεων, ἀλλά καί τῶν διευθυντικῶν στελεχῶν [...] Ἐνδεικτικά στήν Ἐθνική Τράπεζα... ἡ δαπάνη μισθοδοσίας γιά αὐτήν τήν ὑψηλόβαθμη κατηγορία προσώπων κυμαίνεται στά 32,7 ἑκατ. εὐρώ, σύμφωνα μέ στοιχεῖα τοῦ 2007». Ἡ ὑψηλόβαθμη κατηγορία, πάντα κατά τήν ἐφημερίδα, περιλαμβάνει περίπου 30 διοικητικά στελέχη καί 335 συνεργάτες καί εἰδικούς συμβούλους. Δύο διορθώσεις: α. Τό σχέδιο τῶν 28 δῖς εἶναι πρωτοβουλία τῆς κυβερνήσεως γιά τήν ἐφαρμογή τῆς πολιτικῆς τῆς πρὸς ἀντιμετώπιση τῆς οικονομικῆς κρίσεως. Γιά τή δημιουργία χρηματικῆς ρευστότητας. Δέν τό ἐζήτησαν οἱ τράπεζες: μερικές δέν τό θέλουν. β. Ἡ Ἐθνική Τράπεζα δέν ἔχει εἰδικούς συμβούλους. Ἐχει ἐπί συμβάσει στελέχη μέ εἰδικά προσόντα γιά εἰδικά καθήκοντα. Τά ὁποῖα δέν εἶναι σέ θέση νά ἐκτελέσει τό τακτικό προσωπικό.

Νά προσθέσω πώς κι ἄλλες ἐφημερίδες καί τά ἰδιωτικά κανάλια χύνουν ἀφθονο δηλητήριο μέ ἀφορμή τό θέμα τῶν «χρυσῶν» ἀμοιβῶν χωρίς κι αὐτῶν οἱ ἰδιοκτήτες νά εἶναι φτωχαδάκια. Ἡ πολεμική συμπληρώνεται μέ κατηγορίες ὅτι οἱ τράπεζες πνίγουν τίς ἐπιχειρήσεις, τοὺς δανειολήπτες, τήν οικονομία: ἀνέβασαν τά ἐπιτόκια: ἐκλείσαν τίς στρόφιγγες τοῦ δανεισμοῦ. Ὑστερα ἀπό μῆνες πού μᾶς ξεκούφισαν μέ κραυγές ὅτι ὠθοῦν τόν κόσμο σέ ὑπερκατανάλωση, σέ ὑπερδανεισμό καί σέ ὑπερχρέωση. Ὅσο γιά τά κρατικά κανάλια οἱ ἀναφορές τους στά θέματα αὐτά διακρίνονται γιά ἐπιπολαιότητα, ἀνευθυνότητα, ἀμφιγνῶμία, ἀμφιθυμία, ἀμφισημία. Ἀπό ἀφέλεια; Δέν θάνω τό χέρι μου στή φωτιά.

Δέν ἐγραψαν ὁμως καί δέν μετέδωσαν ὅτι ὁ τραπεζικός κλάδος πέραν τῆς δραματικῆς βελτιώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν, τίς ὁποῖες παρέχει στοὺς πελάτες του, ἔχει ἀναπτυχθεῖ σέ ἐπίπεδο διεθνούς ἀνταγωνιστή: ἀπό τή στιγμή πού ἀπαλλάχθηκε ἀπό τόν θερμό κρατικόν ἐναγκαλισμό. Εἰσάγει χρήμα ἀπό τά κέρδη τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἀπασχολεῖ 62.093 καλὰ ἀμειβόμενους ὑπαλλήλους: ἐνῶ θά μπορούσε νά κάμει τή δουλειά του καί μέ λιγότερους. Ὁ λόγος τῶν ἀπασχολουμένων (τό 2006) ἀνά κατάσταση εἶναι σημαντικά ὑψηλότερος (17/1) συγκρινόμενος μέ τήν Εὐρωζώνη (12/1). Θέλουν ἐπάνοδο στόν πτωχοπροδορισμό;

Εἶδαμε πῶς εἰδική μνεῖα ἔγινε τῆς Ἐθνικῆς. Σχόλιο: (στοιχεῖα τοῦ 2007). Παροχές πρὸς ἐργαζομένους τῆς 880 ἑκατ. εὐρώ (συνολικῶς 2.713 ἑκατ. οἱ ἔξι μεγάλες τράπεζες). Παροχές πρὸς ἐργαζομένους τῆς σέ ἐπίπεδο ὁμίλου 1.423 ἑκατ. εὐρώ (3.882 οἱ ἔξι τράπεζες). Οἱ 365 ὑψηλόβαθμοι μοιράζονται 32,7 ἑκατ. εὐρώ: γράφει ἡ καλή ἐφημερίδα. Ἀντιστοιχοῦν δηλαδή στόν καθένα τους κατά μέσον ὄρο 90.000 εὐρώ τόν χρόνο. Λιγότερα κατά 40% ἀπό τήν ἀμοιή λιμενεργάτη: κατά 15% ἀπό μηχανοδηγό τοῦ ΟΣΕ. Γί' αὐτούς κουβέντα: κάνουνε πῶς δέν καταλαβαίνουν. Αὐτοὶ εἶναι ἐργάτες: ἀκριβέστερα «ἐργαζόμενοι» (πολλοὶ δι' ἀντιπροσώπου). Οἱ ἄλλοι εἶναι σουλατσαδόροι.

Ὅσο τόν «χρυσό» τραπεζίτη, ἂν δέν θέλεις, δέν τόν πληρώνεις: γιατί ἐσύ τόν πληρώνεις. Δέν πᾶς στήν τράπεζά του: ἂν δέν σοῦ ἀρέσει, φεύγεις. Τόν λιμενεργάτη καί τόν μηχανοδηγό τοὺς πληρώνεις πανάκριβα: θέλεις, δέν θέλεις. Μέ ἐπιβάρυνση τοῦ κόστους, ἄρα τῆς τιμῆς, τῶν εἰσαγόμενων προϊόντων (ὅπως εἶναι τά περισσότερα πού καταναλώνουμε) στήν πρώτη περίπτωση: τοῦ λιμενεργάτη. Ἀπό τοὺς φόρους πού σοῦ ἀπομυζᾷ τό κράτος, γιά νά καλύπτει τίς ἀμοιβές τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐλλειμματικότερου ΟΣΕ, στή δεύτερη. Λέω: ἂν οἱ τραπεζίτες εἶναι golden boys, ἐσύ, Ἑλληνα πολίτη, συντηρεῖς τοὺς ἄλλους, τοὺς platinum middle-aged.

Χρήσιμη ὑπόμνηση μερικῶν γνωστῶν πραγμάτων. Ἐπί ὅλων τῶν ἀμοιβῶν εἰσπράχθηκαν φόροι: ὅσον ὑψηλότερες τόσο μεγαλύτεροι. Φόροι κατεβλήθησαν καί ἀπό τίς τράπεζες ἐπὶ τῶν κερδῶν τους: 415,46 ἑκατ. εὐρώ ἀπό τοὺς ἔξι μεγάλους τραπεζικούς ὁμίλους. Διανεμηθέντα μερίσματα ἀπό τίς ἔξι τράπεζες 1.846,38 ἑκατ. εὐρώ: σέ ἀσφαλιστικά ταμεία, σέ 1.200.000 ἰδιώτες μετόχους κ.ἄ. Τέλος τό ποσοστό συμβολῆς τῶν χρηματοπιστωτικῶν ὀργανισμῶν στό ΑΕΠ τό 2006 ἦταν 4,22% (ἐναντί 3,60% τό 2003).

Ἄς πέσουμε λοιπὸν ἀπάνω τους νά τοὺς κατασπαράξουμε. Ἄς ἐνταχθοῦμε στή δύναμη κρούσεως τῶν συντρόφων Ἀλαβάνου καί Τσίπρα: νά πολιορκήσουμε τίς τράπεζες. Ὅπως ὁ Κολοκοτρώνης τήν Τριπολιτσά. Γιατί δημιουργοῦν πλοῦτο: γιά τοὺς πολλοὺς: μέ κίνδυνο νά τοὺς κάμουν «μικροκαπιταλιστές». Νά χάσουν τήν πελατεία τους τά μαρξιστικά κόμματα. Τό ἀκατανόητο. Καί ἐμεῖς μαζί μέ τοὺς κύριους ὑποκινητές αὐτῆς τῆς ἀνταρσίας: πού δέν εἶναι ἄλλοι ἀπό τοὺς ζάπλουτους «ἀστούς» (ὑποτίθεται) τῆς σημερινῆς ἐλλαδικῆς κοινωνίας: μέ τίς ἐφημερίδες καί τά κανάλια τους: μέ τοὺς χρυσο-πληρωμένους (σ' αὐτούς ἐπιτρέπονται οἱ «χρυσές» ἀμοιβές) κεκράχτες τους: φωνήν Κυκλοβόρου (ἀττικὸς καταρράχτης) ἔχοντας (Ἀριστοφάνης).

Ἡ συνέχεια ἀπὸ τὴν πρώτη σελίδα

Ἐρωτήματα χωρὶς ἀπαντήσεις

τοῦ Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Τὰ ἐρωτήματα ποῦ ἀνακύπτουν. Ποῦ ἀποβλέπουν ὅλοι αὐτοί; Δέν τοὺς φτάνουν ὅσα ἔχουν; Ὅσα τοὺς ἔδωσε αὐτὴ ἡ κοινωνία τὴ δυνατότητα νὰ ἀποκτήσουν; Γιατί τὴν ὑπονομεύουν; Ἀναβιώνει μέσα τους τὸ παρελθόν; (Πολλοὶ τους ἦταν στά νιάτα τους ἀριστερόφρονες). Πῶς ἐξηγεῖται τόση κακεντρέχεια; Θέλουν νὰ ἀσκούν μονοπωλιακὰ τὴν ἐξουσία μὲ τὴν ἰσχύ ποῦ τοὺς ἐξασφαλίζει ὁ πλοῦτος; Ἀξίζει νὰ σημειωθεί ἡ διαπίστωση πῶς συμπλέουν πλησίον μὲ τοὺς συντρόφους Κώστα Λαλιώτη, Ἀλέκο Ἀλαβάνο, Παναγιώτη Λαφαζάνη. Μαζί κι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ΛΑΟΣ· ὁ κ. Γιώργος Καρατζαφέρης. Ὅλοι τους μισοῦν τὸν ἀστικό πολιτισμὸ· τὸν δημοκρατικὸ καπιταλισμὸ· τὴ φιλελεύθερη διάνοηση καὶ διάθεση. Εὔρηκαν λοιπὸν εὐκαιρία μὲ τὴν κρίση (παροδική) τοῦ οικονομικοῦ συστήματος καὶ χτυποῦν τὸ σαμάρι. Βοηθαίει καὶ τὸ ἐπίσημο ΠΑΣΟΚ· μὲ τὴν ἐκατό-στά-ἐκατό ἀρνητικὴ του τοποθέτηση ἐπὶ πάντων· μὲ τὴν ἀσυναρτησία καὶ ἀσυνέπεια τῆς ὑποτιθέμενης πολιτικῆς του.

Ἄλλο ὅμως εἶναι τὸ χειρότερο. Ἡ ἀτολμία τῆς κυβερνήσεως. Ἡ ἔλλειψη πυξίδας καὶ σύμπνοιας. Ἡ προγραμματικὴ ἀοριστία καὶ ἀθεβαιότητα. Οἱ παλινδρομήσεις. Μὲ ἀποτέλεσμα νὰ κυριαρχεῖ ὁ λαϊκισμὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Μπροστὰ στὸν ὅποιον ἡ κυβέρνησις κάνει πίσω· τρεκλίζει· στραβοπατεῖ· καρκινωπατεῖ. Γι' αὐτὸ εἶναι ἀδικοιολόγητη ἡ ἀγριάδα τοῦ πρωθυπουργοῦ· ἀπὸ τίς Βρυξέλλες· καὶ στὴ συνέχεια ἐδῶ. Κατὰ τῶν τραπεζῶν. Σέ ἓνα ἀστικό καθεστῶς εἶναι θεσμικοὶ καὶ φυσικοὶ του σύμμαχοι. Γιατί εἶναι τὸ κυκλοφορικὸ σύστημα μιᾶς ἐλεύθερης οικονομίας. Προφανῶς γιὰ νὰ μὴν ὑστερήσει σέ λαϊκισμὸ. Στὸ βυθὸ τῶν σκέψεων οἱ ἐκλογές· ὀψέποτε. Τώρα σκέψεις καὶ σχεδιασμοὶ γιὰ «κοινωνικοποίηση»· ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα.

Συμβουλεύει συνεργάτης τῆς «μεγαλοαστικῆς» (λόγω ἰδιοκτησίας) ἐφημερίδας, τῆς ὁποίας δημοσίευμα ἔδωσε ἀφορμὴ γιὰ τοῦτο τὸ κείμενο: «Ἐπανακρατικοποιήστε τὴν Ἐθνική!» (12 Νοεμβρίου). Μαζί καὶ πολλοὶ βουλευτὲς τῶν δύο μεγάλων κομμάτων. Ὁ λαϊκισμὸς τους εἶναι συνάρτηση τοῦ μεγέθους τῆς περιφέρειας, στὴν ὁποίαν ἐκλέγονται. Χειρότεροι οἱ τῆς Β' Ἀθηνῶν· ἀκόμα καὶ ὡς ὑπουργοὶ στοῦ κυνηγητοῦ τοῦ σταυροῦ προτιμήσεως. Θέσετε τὴν Ἐθνική ὑπὸ τὸν ἔλεγχο ἑνὸς ἀνίκανου καὶ διεφθαρμένου μέχρι μυελοῦ ὀστέων κράτους. Μαζί μὲ τοὺς συνδικαλιστὲς. Μὲ ἐπίτροπο· ὅπως στὴν πάλαι ποτὲ Σοβιετία. Καὶ τίς ἄλλες τράπεζες. Νὰ τίς ξεκοκκαλίσουν· ὅπως τὴν Ὀλυμπιακή, τὸν ΟΣΕ, τὸν ΟΤΕ, τὴ ΔΕΗ. Κρίμα!